

ผลของวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Effect of Total Physical Response Method on English Listening Ability of Prathomsuksa 6 Students

ชัชจิรา จำปาทอง¹, จุลามาต จันทรศรีสุต², ชชาติชาย ม่วงปฐม³
Chatjira Champathong¹, Julamas Jansrisukot², Chatchai Muangpatom³

Received: 7 มีนาคม 2563 Revised: 10 เมษายน 2563 Accepted: 10 เมษายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ของเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเทศบาล จังหวัดหนองคาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ได้โดยการสุ่มแบบกลุ่มแบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัย เชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติ ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบทีแบบไม่อิสระผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี; Master Student of Education Program, Program in Curriculum and Instruction, Udon Thani Rajabhat University, Thailand; e-mail: sitaphat21@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี; Associate Prof. Dr., Udon Thani Rajabhat University, Thailand.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี; Assistant Prof. Dr., Udon Thani Rajabhat University, Thailand.

1. นักเรียนที่เรียน วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ มีคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 17.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.65 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนคะแนนสูงกว่า คะแนนก่อนเรียน และนักเรียน มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 70

2. นักเรียนมีเจตคติ ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทางเท่ากับ 4.54 คะแนน แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ใน ระดับดีมาก

คำสำคัญ: วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง, ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare listening ability of Prathomsuksa 6 students before and after learning through the Total Physical Response method (TPR) and to study attitude towards learning English through TPR of Prathomsuksa 6 students. The sample consisted of 30 Prathomsuksa 6 students at the Municipal Schools group, Nongkhai Province in the first semester of the academic year 2019. They were selected through the cluster random sampling method. The research design employed was a one-group pretest-posttest. The research instruments included 12 lesson plans, an English listening ability test and a students' attitude questionnaire. The experiment lasted twelve weeks, 2 hours a week, or 24 hours altogether. The descriptive statistical methods and the dependent sample T-Test were used for the data analysis. The findings of this research were as follows.

1. The students' pretest and posttest mean scores of listening ability were 11.00 and 55.00 percent and 17.53 and 87.65 percent respectively. The students' listening ability after the experiment was significantly higher than their listening ability before the instruction and it was higher than the set standard by 70 percent.

2. The students' attitude towards learning English listening through the TPR was at a very good level.

KEYWORDS: Total Physical Response Method, English Listening Ability

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในสังคมปัจจุบันของยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0) เป็นยุคแห่งการติดต่อที่ใช้ภาษาอังกฤษกันโดยตรง เริ่มตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูลโดยใช้ระบบแห่งการเรียนรู้โดยผ่านสังคม เครือข่าย (Social Network) ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกันโดยตรง ดังนั้นการเรียนรู้ การใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การเข้าใจ ถึงองค์ความรู้ นั้นๆ ได้ง่ายและส่งเสริมพัฒนาภาษาอังกฤษกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ใหม่ทั้งระบบเพื่อให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน กำหนดให้ผู้เรียน ได้ศึกษาเรียนรู้ตลอดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220)

การเรียนรู้ภาษานั้นนักเรียนต้องมีทักษะพื้นฐานระดับต้นๆ เริ่มจากทักษะการฟัง การฟังซ้ำๆ ฟังสม่ำเสมอ ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอน (ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร, 2552: 9) แต่ปัญหาเกี่ยวกับการสอนการฟังภาษาอังกฤษที่ประสบปัญหาอย่างแท้จริง คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ มาโดยตรง นั้นไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทำให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ส่งผลต่อผู้เรียน ส่วนปัญหาของตัวผู้เรียนเช่น นักเรียนขาดความพร้อม ขาดการต่อยอดของการเรียนรู้ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ เพราะว่าสิ่งแวดล้อมสังคมของผู้เรียนไม่ได้นำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีความสนใจในการเรียนรู้ และระดับสติปัญญา ไม่เท่าเทียมกัน และจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน มากเกินไป สืบเนื่องมาจากว่า กลุ่มโรงเรียนเทศบาล เป็นสถานที่รับผู้เรียนที่ด้อยโอกาสจากโรงเรียนอื่นๆ เพื่อให้มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลาน เรียนภาษาอังกฤษแต่การช่วยเหลือการสนับสนุน การสอนจากผู้ปกครองยังมีน้อยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะในการฟังภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ (ฝ่ายวิชาการกลุ่มโรงเรียนเทศบาลเทศบาลเมืองท่าบ่อ (ท.1), 2561: 45) ร้อยละ 50 มีจำนวนถึง 30 คน ในแต่ละห้องเรียนซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำทำให้ไม่ถึงเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 นอกจากนี้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการฟังภาษาอังกฤษ ดังกล่าวคือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ไม่มีความเชื่อมั่นและไม่กล้าแสดงออกซึ่งการเรียนในวัยระดับชั้น ประถมศึกษา ควรมีการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ที่เป็นนามธรรม หรือความคิดรวบยอด โดยการ

ทำซ้ำๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Bruner, 1969: 55) จากสาเหตุดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่ง ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาบทเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจในการวิจัยค้นคว้าเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยนำเอาปัญหาของผู้เรียนมาเป็นหลัก ในการเลือกหาวิธีสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน คือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนภาษาที่สองในขณะที่เรียน และกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด และให้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และเน้นการแสดงออกอย่างเต็มที่มากที่สุด เพื่อเป็นการผ่อนคลายแก่ผู้เรียน

จากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา และการสอบถามพูดคุยกับกลุ่ม เพื่อนครูในกลุ่มโรงเรียนเทศบาล พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียน รู้สึกเบื่อหน่ายเพราะว่าฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ และการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเน้นที่การเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งเป็นการเรียนการสอนภาษาที่ฝืนหลักธรรมชาติ แม้ว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนได้สามารถประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่หลายวิธีด้วยกันแต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีวิธีสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดเหมือนกับวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย อัชเชอร์ (Asher, 1979: 1-4) นักจิตวิทยา และนักการศึกษาชาวอเมริกัน เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ประโยคคำสั่งสั้นๆ ภาษาอังกฤษได้ดี ผลการวิจัยของ นพธดา ดาทุมมา (2558) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนฟังและพูดโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสนใจอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เป็นแนวการสอนภาษาตามแนวคิดโดยวิธี TPR ได้มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะสามารถพูดต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังอย่างมากในขั้นแรก และเด็กจะค่อยเปลี่ยนแบบการใช้ภาษาสื่อความหมาย ที่ส่งเสริมความเข้าใจ วิธีการสอนนี้ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีอีกวิธีหนึ่ง เป็นวิธีการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีหลักการสำคัญคือ เน้นบทบาทผู้เรียนให้มีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตามด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดให้รู้ถึงทักษะการฟัง เมื่อฟังเข้าใจแล้ว สามารถปฏิบัติตามนำไปสู่การเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้องตามประโยคคำสั่งนั้น ๆ จนกระทั่งผู้เรียนพร้อมที่จะปฏิบัติ ด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบอย่างจากครูผู้สอน โดยเริ่มจากคำสั่งสั้นๆ ไปสู่ประโยคคำสั่งที่ยาวขึ้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง และเข้าใจความหมายที่ครูพูด หรือสั่งเป็นกลุ่มคำแล้ว และสื่อความหมายเข้าใจภาษาในการฟัง ประโยคคำสั่งในภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในบทเรียนซึ่งอัชเชอร์ (Asher, 1979: 34) ได้นำแนวคิดของการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือ วิธีสอนตอบสนองด้วยท่าทางที่

ได้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทักษะในการฟังภาษาอังกฤษต่อผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะในการฟังภาษาอังกฤษได้ด้วย ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจในการเรียน และนำมาพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากหลักการและแนวคิด เกี่ยวกับวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำมาพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกลุ่มเทศบาล จังหวัดหนองคาย ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาว่าวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ น่าจะเป็นแนวทาง ในการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางมีเจตคติต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเทศบาล จังหวัดหนองคาย จำนวน 5 โรงเรียน จำนวน 14 ห้องเรียน และนักเรียน 333 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเทศบาล จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 โรงเรียน มีห้องเรียน 14 ห้องและนักเรียน 333 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเทศบาล จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 มีทั้งหมด 14 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 30 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกตามลักษณะของการใช้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง มีทั้งหมด 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกแผน
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในกลุ่มโรงเรียนเทศบาลที่อยู่ใกล้เคียงจำนวน 30 คน ตรวจหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนนทั้ง 2 ท่าน โดยใช้สูตรของ สก็อต (Scott, 1981: 321-325) ผลปรากฏว่าค่าคะแนนความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86
3. แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้วิธีการวัดตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) จำนวน 20 ข้อ มี 5 ระดับ ความคิดเห็นได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นข้อความเชิงบวกและเชิงลบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2563

Vol.8 No.2 July – December 2020

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบและบันทึกผลการสอบไว้เปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และจัดกิจกรรม โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

3. หลังจากดำเนินการสอนครบตามที่กำหนดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

4. ผู้วิจัยดำเนินการวัดเจตคติที่มีต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากใช้แผนทั้ง 12 แผน กับกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง

5. หลังจากดำเนินการตรวจสอบให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้จากการทดลองวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนที่เรียนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อ ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ กับเกณฑ์ละ 70

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์ร้อยละ 70	t
หลังเรียน	30	17.53	1.61	14	12.04**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเรียนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 17.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 คิดเป็น โดยมีคะแนน เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีตอบสนองท่าทางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	11.00	1.73	19.52**
หลังเรียน	30	17.53	1.61	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีตอบสนองท่าทาง จำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 1.73 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ระดับเจตคติ
1. กิจกรรมชั้นนำเสนอเนื้อหาและทบทวนบทเรียน เป็นขั้นตอนช่วยกระตุ้นและเตรียมความพร้อมให้นักเรียนก่อนการเรียนรู้ประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง	4.20	0.71	เห็นด้วย	ดี
2. กิจกรรมขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นตอนช่วยให้นักเรียนฝึกการฟังประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง	4.93	0.25	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.73	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ดีมาก

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ระดับเจตคติ
4. กิจกรรมขั้นตอนสอบปฏิบัติและให้ข้อมูลป้อนกลับ ช่วยให้นักเรียนทราบจุดบกพร่องและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้	4.53	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
5. กิจกรรมขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม ช่วยให้นักเรียนสนุกสนานไม่ตึงเครียด	4.90	0.40	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
6. นักเรียนมีความพอใจในการจัดการเรียนการสอน ประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษด้วยวิธีตอบสนอง ด้วยท่าทาง	4.93	0.37	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
7. การสอนประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษด้วยวิธี ตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนรู้ความ หมายของประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษจากเรื่องที่ ยากเกิดการจดจำมากยิ่งขึ้น	4.30	0.84	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
8. กิจกรรมการสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางช่วย ให้นักเรียนได้พัฒนาการสังเกต จดจำ มากขึ้น	4.80	0.41	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
9. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีขั้นตอนที่ ง่ายต่อการเรียน	4.83	0.38	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
10. การใช้ร่างกาย รูปภาพ และวัตถุ ทำให้ นักเรียนเข้าใจ แบบภาษามากขึ้น	4.63	0.61	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
11. การใช้การสอนแบบวิธีตอบสนองด้วยท่าทางช่วย ให้นักเรียนจดจำคำสั่งภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	3.30	0.65	ไม่แน่ใจ	ปาน กลาง
12. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถปฏิบัติตาม คำสั่งได้หลากหลาย	4.70	0.65	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
13. การสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางมี ประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.57	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก
14. การเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทางทำให้นักเรียนสามารถนำคำกริยาที่ เรียนแล้วไปใช้พูดในประโยคได้	4.57	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดีมาก

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ระดับเจตคติ
15. การสอนประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้มีกิจกรรมและสื่อประกอบที่หลากหลาย	4.17	0.79	เห็นด้วย	ดี
16. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.27	0.74	เห็นด้วย	ดี
17. การเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนเข้าใจในการเรียนมากขึ้น	4.47	0.51	เห็นด้วย	ดี
18. การเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตามได้อย่างคล่องแคล่ว	4.70	0.47	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ดีมาก
19. ครูมีวิธีช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา หรือติดขัดในการฟังภาษาอังกฤษ	4.43	0.50	เห็นด้วย	ดี
20. การจัดกิจกรรมโดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทางทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน	4.87	0.35	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ดีมาก
ภาพรวมระดับเจตคติ	4.54	0.14	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ดีมาก

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับวิธีตอบสนองด้วยท่าทางคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทางเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14 แสดงว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง อยู่ในระดับดีมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนต่อผลของวิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษแล้วนำมาแปลผลค่าคะแนนตามระดับค่าเฉลี่ยการวัดเจตคติ (อ.บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 162)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึงเจตคติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	เห็นด้วย	หมายถึงเจตคติระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	ไม่แน่ใจ	หมายถึงเจตคติระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	ไม่เห็นด้วย	หมายถึงเจตคติระดับค่อนข้างไม่ดี
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึงเจตคติระดับไม่ดี

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 55.00 และคะแนนหลังเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 17.53 คะแนน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 87.65 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการฟังภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง มีเจตคติต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับดีมาก

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 11.00 คิดเป็นร้อยละ 55.00 และหลังเรียนเท่ากับ 17.53 คิดเป็นร้อยละ 87.65 พบว่าคะแนนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 สอดคล้องสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องสมมติฐานข้อที่ 1 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก

ประการแรก การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โดยวิธีตอบสนองท่าทางเป็นวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ภาษามากยิ่งขึ้นซึ่งได้รับการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ จากรูปประโยคคำสั่งเริ่มจากง่าย ไปหายาก และเป็นรูปแบบประโยคที่สามารถปฏิบัติได้จริง ตามธรรมชาติของภาษา ของความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีสอนในรูปประโยคคำสั่งจำนวนทั้งหมด 12

แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง เมื่อทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เป็นวิธีการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนมีการจดจำได้ง่าย เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและทำให้เกิดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องตามแนวคิดของ อัชเชอร์ (Asher, 1977: 4) ที่กล่าวว่า การสอนแบบการสนทนาตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ที่เริ่มเรียนเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพธดา ดาทุมมา (2558) ผู้เรียนที่ได้รับการสอนฟังและพูดโดยใช้การสอนแบบการสนทนาตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสนใจ อยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนได้นำรูปภาพที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนของครู โดยใช้ผลของวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

ประการที่สอง การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบการสนทนาตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมีลำดับขั้นตอนการสอนค่อยเป็นค่อยไป โดยในขั้นเสนอเนื้อหาและทบทวนบทเรียนเริ่มจากครูพูดประโยคคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษพร้อมแสดงท่าทางประกอบส่งผลทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากทางด้านการฟังเมื่อเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนปฏิบัติให้ดูแล้วจึงให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติตาม โดยไม่ต้องมีการเร่งรัดผู้เรียนที่ยังไม่พร้อมหรือไม่มีความเข้าใจซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ อัชเชอร์ (Asher, 1979: 34) ที่กล่าวว่า การพูดภาษาที่สองด้วยความมั่นใจนั้นผู้เรียนจะต้องฟังภาษานั้นๆ อย่างถูกต้องชัดเจนและการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งโดยการฟังซ้ำๆ และให้ปฏิบัติตามช่วยส่งเสริมให้จดจำได้ดีมากยิ่งขึ้นสำหรับการเรียนภาษาที่สอง

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทางพบว่าผู้เรียนมีเจตคติต่อวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง อยู่ในระดับดีมาก บรรยายภาคในห้องเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบวิธีตอบสนองด้วยท่าทางจากการสังเกตในระหว่างทดลองการทำวิจัย ผู้เรียนมีความสุข กระตือรือร้นในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เรียนได้แสดงท่าทางประกอบทุกกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายพร้อมด้วยการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของคราเชน (Krashen, 1983: 21) ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ เป็นองค์ประกอบในการกระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษาติดต่อกับเจ้าของภาษา หรือยอมรับในการเรียนรู้ภาษานั้น ส่งเสริมให้นักเรียนนำภาษาไปใช้ประโยชน์ โดยที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษา และสามารถใช้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนอีกวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยสร้างความปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน เพราะการสอนในรูปแบบดังกล่าวนี้ จะมี

หลักการในการเน้นการ ทำกิจกรรมเป็นคู่และเป็นกลุ่มส่วนมากทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันฝึกการแก้ปัญหาภายในกลุ่มของตนเอง ทำให้การเรียนรู้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสุข มีเสียงหัวเราะ สนุกสนานคล้อยตามกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2545: 85) ที่กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบวิธีตอบสนองด้วยท่าทางนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีประสบการณ์การรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้และปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูต้องศึกษาขั้นตอนในการสอน โดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ก่อนนำวิธีการสอนไปใช้กับผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดการจัดกิจกรรมล่าช้า เบื่อหน่ายต่อผู้เรียน

1.2 สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญเพราะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นครูควรจัดเตรียมการเรียนการสอนให้พร้อมทั้งเนื้อหาและสื่อการสอนเพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การสอนตอบสนองด้วยท่าทางหรือการสอนภาษาท่าทางช่วยให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจง่ายขึ้น และสามารถปฏิบัติตามได้ ดังนั้นครูควรให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันมากที่สุด โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีการเรียนรู้แบบธรรมชาติทางภาษาเพื่อส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ควรให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟังโดยตรง กับครูต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง จะช่วยให้พัฒนาทักษะในการฟังที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษา คัดเลือกประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ ควรเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษที่แสดงออกทางด้าน กริยาท่าทางให้ชัดเจน และมีเนื้อหาในระดับความรู้ที่อยู่ในช่วงชั้นที่เหมาะสมตามวัยของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬามาศ จันทร์ศรีสุต และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย ม่วงปทุม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.เอกราช ตีนาง ดร.สุภัทรา วันเพ็ญ และ รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพิทย์ เลิศปรีดากร คณะกรรมการร่วมพิจารณาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้ข้อคิดและคำแนะนำ อาจารย์อรพิน นาแสง ดร.รุ่งทิวา จันทน์วัฒนวงษ์ และ รองผู้อำนวยการโรงเรียน เกษราภรณ์ วงศ์ก่อ ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะมาโดยตลอด จนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูกลุ่มโรงเรียนเทศบาล ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ ขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเทศบาล ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณ บิดา มารดา ผู้มีพระคุณ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการทำวิทยานิพนธ์ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

นพธดา ดาทุมมา. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าบ่อ (ท.1). (2561). *รายงานผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ปีการศึกษา 2561*. หนองคาย: งานบริหารวิชาการ โรงเรียน.

ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร. (2552). *ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท ปีที่ 30*. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2545). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Asher, J. J. (1977). *Pair taping: Increasing motivation and achievement with a fluence*. Retrieved September 10, 2001, from <http://www.writing.berkeley.edu/TESL-EJ/ej18/a2.html>.

_____. (1979). *Learning another language through action*. 2nd ed. California: Sky Ocks.

Bruner, G. (1969). *The process of education*. Cambridge: Harvard University.

Krashen, S. D. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Oxford: Pergamon Press.

Scott, R. (1981). *The four skills communication language teaching: Speaking communication in the classroom*. London: Longman.